

kunde ønske hos sine Embedsmænd⁴. Man kan ved mange forskellige Paategninger bevirke, at en Mand, som er Venstremænd og aabenlyst udtaler sin Overbevisning, har Vanskelighed ved at komme frem. Det gælder ikke alene denne Etat, men Embedsmændene over hele Linien, baade hjemme og ude. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 11te Kreds (S. Olsen) omtalte, at Embedsmændene vare selvstændige, og at der var Fremgang i den Henseende, tror jeg, at han paa det sidste Punkt til en vis Grad har Ret, men den dybere liggende Grund for det ærede Medlems Udtalelse, er den, at man fra den Side, han tilhører, bestandig holder paa Statsembedsmænd, medens man fra den Side, jeg tilhører, i hvert Fald Flertallet, mener, at man bør værne saa meget som muligt om den individuelle Selvstændighed, og være meget varsom med Udvidelser af Statsdriften. Jeg tror, at Statsembedsmænd og Statsfunktionærer have haft langt vanskeligere ved at organisere sig i Fagforeninger og fremsætte og gennemføre deres Krav end det private Erhvervs Arbejdere. Jeg tror, at alle Erfaringer fra de sidste 25 Aar ikke alene herfra men ogsaa andetsteds fra tale til Fordel for min Anskuelse. Naar vi fra Venstres Side ikke ere saa overordentlig glade ved at forøge Statens Indflydelse ved Ansættelse af ny Embedsmænd, er det god Venstrepolitik, vi der føre.

Jeg kommer dernæst til den ærede Finansministers Udtalelser. Den ærede Minister mener, at man ikke bør nægte en i og for sig god og retfærdig Lønningslov, selv om man ikke er i Overensstemmelse med den bestaaende Regering. Det mener jeg heller ikke. Men paa den anden Side ere vi alle Mennesker, og jeg vilde finde det besynderligt, hvis vi her med overordentlig Beredvillighed gik til at fremme et af Regeringen forelagt Lovforslag, der angaar Forhøjelse af Embedsmænds Lønninger. Jeg vilde finde det besynderligt, fordi det ikke passer med Tingets tidligere Stilling under lignende Forhold. Jeg anser det for uheldigt, at man hos de paagældende Embedsmænd fremkalder det Indtryk, at nu er Sagen ved at blive gennemført, nu er der ingen Hindringer mere. Der kan komme mange saadanne endnu. Jeg skal personlig bidrage, hvad jeg formaar, til at forbedre disse daarlig stillede Embedsmænds Kaar. Men derfra og til at love en virkelig Bedring er et stort Skridt, som fordrer en Samvirken af mange Kræfter. Det har ikke været min Mening, at den politiske

Situation eller den Uoverensstemmelse, hvori vi paa mange Punkter staa til Regeringen, skulde være det eneste afgørende ved denne Sag.

Den ærede Minister sagde endvidere, at hvis vi lade Medhjælperne rykke op til Assistenten, vilde det medføre en betydelig forøget Udgift. Det er rigtigt for denne Klasses Vedkommende. Der bliver efter Forslaget Tale om en Forhøjelse af 60—70,000 Kr. For Medhjælperne har man sat Forhøjelsen til 100 Kr. for hver, hvilket bliver 7,400 Kr., og for Assistenterne har man stillet sig saaledes, at af de 90 paa laveste Lønning lader man 88 blive staaende og flytter kun 2 op til højere Stillinger. Jeg mener, man dog her bør huske paa, at det er *Personer, Mennesker*, der er Tale om, det er ikke Tal og Gennemsnitsberegninger alene, man har at gøre med. Der er altsaa faktisk 90, som leve dels med dels uden Familie af denne lave Løn af 1000 Kr. aarlig, og nu gaar man til en Reform af deres Kaar paa den Maade, at man af de 90 lader de 88 blive staaende, medens man kun lader de to rykke op. Dette er ikke nogen heldig Løsning, især naar man motiverer Lovforslaget med, at det skal fremme særlig de lavest stillede Interesser. Jeg mener, at man bør gøre, hvad man kan, her i Tinget for at afhjælpe de Savn, der her have vist sig at være til Stede. Jeg tror, at man af humane og mange andre Grunde bør gøre, hvad man formaar, for at fremme Lovforslaget. Jeg skal for mit Vedkommende yde det min Støtte, og jeg tvivler ikke om, at mange andre ville gøre det samme. Jeg anbefaler paa det bedste, at man forbedrer disse Embedsmænds Kaar, saaledes at de ikke som nu skulle blive staaende paa en saa lav Lønning, at man i den private Drift vilde skamme sig ved at byde Folk den.

A. Jensen: Jeg indrømmer, at Lønningerne for Toldtaten ere for smaa, og jeg skal gerne gaa med til, at de sættes op. Men i øvrigt har jeg taget Ordet for at slutte mig til det ærede Medlem for Tisted Amts 1ste Valgkreds (Nørhave) med Hensyn til hans Paataale af, at der var for mange Toldembedsmænd. Jeg har gjort den samme Erfaring. Nede i min Egn have vi Toldkontorer i Storeheddinge og Rødvig, som høre sammen. Jeg har lagt Mærke til, at der ikke er meget Arbejde til de 5—6 Toldembedsmænd, som sidde der, og jeg har set det samme flere andre Steder. Jeg har lagt Mærke til en Told-